

Po návratu z Izraele

Výlet nebo poutí?

Tak tuhle otázku jsem si kladl zhruba před půlrokem, když jsem se přihlašoval na cestu do Izraele. Přiznám se, že mi zůstala nezodpovězená i po cestě samotné.

Naše putování začalo ranním transferem na pražské letiště, odkud nás přepravila izraelská letecká společnost na letiště v blízkosti Tel Avivu. Následoval přejezd do Betléma. Po hodině a půl jsme se podívali za zeď – Bethlehem, spravovaný Palestinskou samosprávou, je obehnan asi osmimetrovou betonovou zdí. Během posledních let se z dříve převážně křesťanského města stává muslimské centrum.

Po dni plném cestování následuje ubytování

v poněkud chladném hotelu St. Antonio a mše sv. v přilehlém kostelíku. A byl tu den první: V půl šesté snídaně a víc jak dvouhodinový přejezd do Galileje. Tento den bych charakterizoval přívlastkem „hustý“, pro starší čtenáře „nabitý“: V devět s Janem Křtitelem křtíte v Jordánu Ježíše, v deset nasloucháte Horskému kázání na Hoře Blahoslavenství (foto 1.), v jedenáct zázračně sytíte dav (Tabgha), ve dvanáct zakládáte církve na místě

Petrova primátu, v jednu jste u svatého Petra doma – v Kapernaum (foto 2.), no a o dvě hodiny později si volíte apoštoly na břehu Galilejského moře (= Genezaretské jezero). No a aby toho duchovna nebylo zas tak moc, čeká na vás živý koncert na palubě dřevěné bárky, repliky z doby Kristovy, a nakupování v obchodě specializovaném na opracování diamantů. Stejně dlouhá cesta zpátky do hotelu.

Den druhý – Judská poušť a Údolí smrti (Říká vám to něco? Koukněte na Žalm 23, anebo podobenství o milosrdném Samaritánovi) (foto 3.), lanovkou se vypravujeme do pozůstatku pevnosti Masada, po

jejíž prohlídce následuje koupání a cachtání v Mrtvém moři. Den ovšem ještě nekončí, protože přejíždíme do Jericha. Zde vyfotíme strom, na který se údajně vyšplhal celník Zacheus a své pohledy zacílíme i na Horu Pokušení. Ještě nákupy kosmetiky z již zmiňovaného Mrtvého moře a opět se přesouváme do Betléma.

Den třetí – opět ranní přejezd do Galileje. Minibusy nás vyvázejí na horu Tábor, která zůstává zahalena v mlze, dešti. Snad i proto zůstávají naše oči nerušeně upřeny na proměnění, kterého jsme v kostele Proměnění svědky při mši svatě. Kdeže si vzápětí manželé z naší výpravy obnovili svůj slib lásky, úcty a věrnosti? No přeci v Káně Galilejské! Přes kopec je Nazaret a v něm především prohlídka nádherné baziliky Zvěstování. Loučíme se s Marií,

ale ne na dlouho – za chvíli ji zdravíme na hoře Karmel – v přímořském městě Haifa.

Čtvrtý den – Jeruzalém křesťanský. A lije jako z konve. Na Olivové hoře nás bičují kroupy. Vodě není úniku. Zpěvem zdravíme sv. Annou v jejím kostele blízko bývalých městských lázní Bethesda, v místě, kde Ježíš uzdravil chromého muže. Začínáme kráčet po cestě utrpení – Via Dolorosa. Abychom však mohli vykonat pobožnost křížové cesty, museli bychom zde být bývali o den dříve (v pátek). Podléháme promočení a vracíme se do hotelu. Odpoledne poznáváme Betlém a nejen zpěvem „Narodil se Kristus Pán!“ oslavujeme při mši svatě narození našeho Pána v kostele sv. Kateřiny.

Pátý den – Jeruzalém židovský. Spěcháme, abychom se po bezpečnostní kontrole podívali na vrchol Chrámové hory. Po chvíli nafasujeme jarmulky (kippah) a modlíme se u Západní zdi (Zdi nářků). Muži vlevo, ženy vpravo. Následuje Cenacolo – místo poslední večeře Páně, Sion a arabskou čtvrtí přicházíme na Kalvárii. V chrámu Božího hrobu si připomínáme Ježíšovo ukřižování a rozjímáme v prázdném hrobě... Aleluja!

Den šestý – En Karem. Jestlipak víte, co se zde odehrálo? Panna Maria zde navštěvuje Alžbětu, která zde dala život sv. Janu Křtiteli. Odtud míříme do památníku holocaustu – Jad Vašem. Hrůzy, které si zde připomínáme, klademe odpoledne na oltář při mši svatě v kostele nad jeskyní Panny Marie Mléčné v našem domovském Betlémě.

Co říci závěrem? Upřímně „Bohu díky“. Imaginární místa díky této cestě získávají skutečnou podobu. Snad nám i tato zkušenost pomůže na cestě (pouti či výletě?) do Otcova domu.

(jas)